

formulering åbner mulighed for at idømme trediemand såvel straf som erstatning uden afvente udfaldet af justifikationsagen. De såkaldte benzinsager har illustreret behovet for også at kunne håndhæve et nedlagt forbud effektivt i forhold til trediemand på et tidligt stadium af forbudssagen.

Efter forslaget *stk. 3* kan en privat anlagt straffesag udsættes for at afvente udfaldet af justifikationsagen. Under hensyn til de forøgede beviskrav, den foreslåede adgang til at påkære nedlagte forbud samt til forbudsinstituttets effektivitet vil en sådan udsættelse formentlig kun sjældent være hensigtsmæssig. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 3.5. og betænkningen side 98-99.

Til § 652

Ved bestemmelsen foreslås den nugældende lovs § 653 videreført alene med sproglige ændringer.

Til § 653

Efter bestemmelsen i *stk. 1* udpeges fogedretten som den kompetente myndighed, til hvem en varemærkeindehaver skal indgive en anmodning om suspension af frigivelsen af varemærkeforfalskede varer til fri omsætning efter EF-rådets forordning 3842/1986 af 1. december 1986. Forordningens system er i vidt omfang sammenfaldende med retsplejelovens almindelige regler om arrest og forbud. Justitsministeriet har derfor efter drøftelse med Industriministeriet og Tolddepartementet skønnet det mest naturligt, at domstolene blev kompetente i sager, der er omfattet af forordningen.

Forordningen forudsætter et samarbejde mellem den kompetente myndighed, dvs. fogedretterne, og toldvæsenet. Med henblik på at fastlægge de nærmere regler herom er der ved bestemmelsen i *stk. 2* tilvejet bragt hjemmel for, at justitsministeren kan fastsætte de regler, der er nødvendige for anvendelsen her i landet af De Europæiske Økonomiske Fællesskabers forordninger om foranstaltninger med henblik på forbud mod varemærkeforfalskede varers overgang til fri omsætning.

Der sigtes med bestemmelsen i øvrigt til anvendelsen her i landet af EF-kommissionens forordning om gennemførelsesbestemmelser til rådsforordningen. Den generelle henvisning til de til enhver tid gældende forordninger giver mulighed for at indrette retstilstanden, således at forordninger, som senere måtte blive vedtaget, uden videre kan anvendes.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 5 og lovforslagets bilag 1.

En anmodning om suspension af frigivelsen af varemærkeforfalskede varer til fri omsætning vil blive pålagt den sædvanlige retsafgift for fogedforbudssager, for tiden 200 kr. i grundafgift, jf. retsafgiftslovens § 17, stk. 1, nr. 3.

Til § 2

Ved denne ændring i inddrivelsesloven ændres fristen for fremsættelse af indsigelser mod pante- og toldfogedudlæg fra 14 dage til 4 uger. Oversiddes fristen, skal justitsministeren efter forslaget have mulighed for undtagelsesvis at give tilladelse til, at fogedretten tager indsigelserne under påkendelse. Bestemmelsen fastslår endvidere udtrykkeligt, at appel til landsretten af sådanne udlæg først kan ske, når fogedretten har taget stilling til afgørelsen.

Om baggrunden for ændringerne henvises nærmere til de almindelige bemærkninger pkt. 4.2. og betænkningen side 151-152 og 164-169.

Til § 3

Forslaget om ophævelse af retsafgiftslovens § 52 og § 56 er en konsekvensændring som følge af de foreslåede nye appelregler i fogedsager, hvorefter afgørelser alene skal kunne kæres. § 52 og § 56 vedrører beregning af retsafgift i tilfælde af henvisning til at iværksætte anke i stedet for kære og omvendt.

Til § 4

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 1988. Tidspunktet for anmodningens indgivelse skal være afgørende for, om en arrestsag eller forbudssag skal behandles efter de foreslåede nye regler eller de hidtil gældende regler.